De Registratiekamer

In veel steden in Nederland registreert de Zeden Politie.
Wij vinden dit een slechte zaak, en zijn naar de Registratie Kamer gestapt. Dit is de officiële instantie die zich met alle soorten van registratie bezig houdt. Zij geven gemeenten advies en doen (bindende) uitspraken in welke gevallen registratie wel of niet mag. Zij gaan nu een onderzoek instellen naar de nut van registratie van hoeren, en hebben ons gevraagd om een lijst van klachten op te sturen. Hieronder de brief die wij gestuurd hebben.

Al jaren krijgt de Rode Draad veel klachten over politieregistratie. Er is een algemene weerstand tegen registratie onder onze achterban. Veel prostituées ervaren registratie als stigmatiserend. Diegenen die uit onbekendheid met de gevolgen of onder druk toch hebben meegewerkt, hebben daar achteraf veelal spijt van. Ze komen er na schade en schande achter dat registratie niet in hun voordeel werkt.
De klachten kunnen in de volgende drie categorieën worden onderverdeeld:

1. Twijfels over belang van registratie.
2. Criminalisering
3. Politieoptreden en uitvoering

1. Twijfels over belang van registratie.

Het overzicht van de vele klachten geeft ons te kennen dat er geen eenduidige reden wordt gegeven waarom registratie nodig zou zijn. Wij krijgen de indruk dat er regelmatig gelegenheidsargumenten worden gebruikt.
De twee meeste gebruikte redenen, namelijk bescherming van de betrokken prostituées en het bestrijden van vrouwenhandel, worden door ons niet als legitiem gezien. Registratie is niet effectief als middel om geweld tegen prostituées tegen te gaan. Immers, voordat de gegevens van toepassing zijn, is het kwaad al geschiedt. Ook werkt een systeem van registratie wantrouwen jegens de politie in de hand, wat de aangifte bereidheid niet ten goede komt.
Registratie is ook een onjuiste methode om vrouwenhandel te bestrijden (zie bijlage 2).

Carla: "Toen ik in Utrecht achter het raam werkte, was mij verteld dat registratie bedoeld was om vrouwenhandel tegen te gaan. Maar tegen mijn buurvrouw zeiden ze dat op die manier de prostituées konden beschermen. Ik krijg het gevoel dat ze maar wat verzinnen. Ze willen gewoon weten wie de hoer speelt."

Anja, werkt in Arnhem: "Toen de zedenpolitie mij vertelde dat de ze registreerden om vrouwenhandel te stoppen, vond ik het een prima zaak. Ik gaf braaf mijn naam op en ook maakten ze een foto van me. Maar nu voel ik me geweldig in de zeik genomen. Want de vrouw die al een paar maanden naast me werkt heeft me gevraagd om hulp. Ze was hiernaartoe gebracht door zo'n handelaar. En al die tijd stond ze gewoon bekend bij de politie."

Kat, straatwerker Utrecht: "Ik moest me laten registreren voor het geval dat ze me dood op straat zou vinden. Maar wat heb ik daar nu aan? De politie registreert toch ook niet alle artsen, voor het geval dat een van hun iets overkomt? Daarnaast wil ik graag zelf uitmaken wie ik vertel wat voor werk ik doe."

2. Criminalisering.

Dit is een van de meest opgevoerde redenen om tegen registratie te zijn. Het is een slechte zaak dat dat, wat op zich een legaal beroep is, op deze manier juist (terug) in de criminele hoek geduwd wordt. Dit is des te schrijnender als er twijfels zijn over de doelmatigheid en er -dus- geen voordelen maar slechts nadelen voor de betreffende groep aan kleven. Omdat prostitutie zich in een semi-illegale sfeer heeft ontwikkeld, zijn er veel misstanden. Erkenning van prostitutie als beroep is de eerste stap tot het wegnemen van die omstandigheden. Een beleid dat desondanks prostitutie in de criminele hoek houdt staat haaks op dit streven.

De stigmatisering die registratie met zich mee brengt is een groot struikelblok in het emancipatieproces van de prostitutie als beroep. Terwijl het juist emancipatie is die een belangrijke bijdrage biedt om prostitutie uit de criminele sfeer te halen.
Sterker nog, registratie werkt uitbreiding van het criminele circuit in de hand. Omdat de weerstand tegen registratie zo groot is, valt te verwachten dat prostituées vluchten naar het illegale circuit.

Tineke: "Ik zag het nut ervan niet, maar ik heb het gedaan om geen problemen te krijgen. Ik wou gewoon rustig kunnen werken. Maar later werd ik boos. Ik doe niets strafbaar, maar ik sta wel nu met foto en alles bekend bij de politie. Prostitutie is toch gewoon werk? Ik begrijp niet wat de politie ermee te maken heeft."

Ans: "Ik werkte al jaren in een sjieke club, maar het toenemende cokegebruik werd me op een gegeven moment teveel. Als je niet mee doet, kijken de andere vrouwen je er op aan. En natuurlijk wil de baas dat je van hem afneemt: extra verdiensten voor hem uit het dealen én omdat er een ploeg onvermoeibare hoeren is die blijft terug komen voor meer. Ze noemen zich tegenwoordig zakenman, maar het blijven pooiers. Ik besloot om achter het raam te gaan werken. Dat beviel prima, eindelijk kon ik zelf uitmaken wie wel en wie niet als klant in aanmerking diende te komen. Maar na een week stonden ineens twee agenten van de zedenpolitie op de stoep. Dat ik voor mijn eigen bescherming op de foto moest. Dat klonk me bekend in de oren. Ik betaalde immers al jaren aan mijn baas voor de zogeheten bescherming die een club biedt. Maar ik zag er niet in waarom ik geregistreerd moest worden, terwijl ik hier gewoon mijn beroep uitoefen. Ik weiger om mee te werken aan een praktijk die de hoeren als criminelen behandeld. Ik heb ze de deur uitgepraat, en ben gewoon blijven werken. Maar ze kwamen me steeds lastig vallen. Ik had geen plezier meer in mijn werk en geen zin in ruzie met de politie, en heb uiteindelijk besloten om toch maar weer in een club te gaan werken.

3. Politieoptreden en uitvoering.

Vaak krijgen wij klachten over het manier waarop individuele politieambtenaren met prostituées omgaan. Wij zijn van mening dat registratie op zich, maar ook de manier van uitvoeren daarvan, gebruikt word als middel om een ontmoedigingsbeleid te voeren. Gezien het feit dat ontmoediging niet het gestelde doel is van registratie, lijkt dit op oneigenlijk gebruik.

Kim, raamwerker in Arnhem: " De politie kwam een foto van mij maken achter het raam. Ik zat in mijn werkkleding, en wou een bloes aantrekken. Maar dat mocht niet van de heren. Ik moest in mijn BH op de foto. Ik voelde me enorm vernederd, maar durfde me niet te verzetten."

Julia, raamwerker Den Haag: "In het begin van mijn carrière heb ik me in goed vertrouwen laten registreren bij de zedenpolitie in Den Haag. Toen ik in een andere stad ging werken, liet ik me uitschrijven. Een jaar later kreeg ik te horen van een vriend die bij het corps in Den Haag zat dat hij mijn foto tegengekomen was."

Chantal, raamwerker Groningen: "Ik heb een kennis die in dienst is bij de politie (niet bij zedenzaken) in de stad waar ik werk. Die wist niet dat ik in de prostitutie zat. Totdat hij mijn foto op het bureau zag. Ik snap er niets van, want de zedenpolitie beloofde dat niemand anders die gegevens zouden krijgen. Laten ze ze gewoon rondslingeren?"

Kristal: "Toen ik stopte met werken, ging ik naar het bureau om me te laten uitschrijven. Ze geloofde me niet! 'Eens een hoer, altijd een hoer' kreeg ik te horen. Uiteindelijk heb ik een advocaat in dienst moeten nemen. En ik ben nog steeds niet zeker van dat ze mijn gegevens werkelijk hebben vernietigd."

CONCLUSIE

Er zijn gerede twijfels over de effectiviteit van registratie. Dit zowel wat betreft vrouwenhandel als bescherming van prostituees. Integendeel; registratie werkt illegaliteit in de hand.

Het lijkt erop of registratie oneigenlijk gebruikt wordt door het als middel in te zetten om een ontmoedigingsbeleid uit te voeren.

Gezien het voorgaande moeten wij concluderen dat systematische registratie van prostituées een ontoelaatbare inbreuk op de privacy vormt.